

af svag stigning i indtægterne og pres på udgifterne.

Mindretallet tager også stærkt afstand fra, at så store omlægninger gennemføres ved, at man i første omgang henter store beløb a conto hos kommunerne – uden at der overhovedet på nogen måde er talmæssige oplysninger, der kan belyse, hvordan det endelige resultat af denne nye beskæring af bloktilskuddene bliver.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Med lovforslaget vil indenrigsministeren foretage en såkaldt a conto-beskæring af amtskommunernes og kommunernes bloktilskud i 1985 på 4,5 mia kr. Beløbet fordeles på kommunerne og amtskommunerne ud fra de skøn, der herfra er indberettet til indenrigsministeriet over den forventede likviditet i begyndelsen af 1985. Der er ingen, der aner, om disse skøn er dækkende for den aktuelle virkelighed. Allerede inden lovforslaget havde været til 1. behandling, erkendte indenrigsministeriet de første fejl for fire kommuners vedkommende. Med almindelig sans for sproglige eufemismer kaldte indenrigsministeriet det for unøjagtigheder. Den rette betegnelse er grove og utilstedelige fejl. Med den fart, udvalgsbehandlingen har haft, kan der sagtens være lignende fejl i opgørelsen. Adskillige kommuner har da også henvendt sig og anført, at deres egne beregninger over likviditeten er ganske anderledes end indenrigsministeriets. Det har naturligvis ikke medført ændringer. Dertil er systemet for magtfuldkomment. For at undgå, at beskæringen medfører, at nogle kommuner blev nødt til at revidere deres 1985-budgetter, er der indført et sikkerhedsnet, som medfører, at nogle kommuner skal betale et beløb,

som nogle andre kommuner i virkeligheden skulle have betalt. Dette forhold skal der så rettes op på i 1986 via en omberegning. Denne omberegning skal ikke foregå på grundlag af det udligningssystem, vi kender. Nej, nej. Det skal foregå på grundlag af et helt nyt udligningssystem, som indenrigsministeren – efter det oplyste – vistnok håber at få vedtaget engang inden sommer. Resultatet af hele dette indenrigsministerielle virvar betyder, at ingen kommune vil ane, hvad de skal betale som deres endelige beløb før engang i løbet af sommeren 1985. På det tidspunkt er kommunerne i fuld gang med at udarbejde budgettet for 1986, socialministeren vil samtidig omlægge visse sociale refusioner til bloktilskud, og der er kommunalvalg. Med usvigelig præcision forsøger indenrigsministeren at gøre kommunalbestyrelsesmedlemmerne kede af arbejdet – forstå det, hvem der kan.

Hvis man med blot nogen rimelighed skal tale om kommunalt selvstyre, må kommunerne have en selvstændig økonomi. Den har indenrigsministeren gennem et par år været i gang med at ødelægge, og med dette forslag fortsætter hun ufortrødent, og det vil hun formodentlig fortsætte med til ødelæggelsen er tilendebragt.

Det kan mindretallet naturligvis ikke medvirke til.

Et *fjerde mindretal* (de frie demokraters medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Efter mindretallets opfattelse må den kommunale økonomi, der omfatter over halvdelen af det offentlige ressourceforbrug, nødvendigvis indpasses i den samlede offentlige økonomi. Kommunernes likviditet er stærkt voksende, hvilket kan resultere i et stigende ressourceforbrug.

Under disse omstændigheder er det ikke hensigtsmæssigt at bevare uændret bloktilskud.

Karen Højte Jensen (KF) nfm. Flemming Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Lis Aaltonen (KF) Svend Heiselberg (V) Bente Nielsen (V) Maisted (FD)

Steffensen (KrF) Hanne Andersen (S) Egon Jensen (S) Henning Jensen (S) Lerke (S)